

ΕΤΟΣ Κ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ, 1887. ΑΡΙΘ. 232.

Συνδρ. έτησ. έν 'Ελλάδι Δρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ,

Είς ούδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν
ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ «Ἐφημερίς
τῶν Παίδων» ἄνευ προπληρωμῆς.

» » » Ἐξωτερικῶ φρ. 2. Ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 39.

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΕΩΣ.

Πάλιν ἀνέτειλλον φαιδρά τοῦ ἔαρος τὰ κάλλη
πάλιν τὴν τῆς ἀνοίξεως λαμβάν' ἡ γῆ μορφήν,
Ἡ ἀηδῶν εἰς φύλλωμα πάλιν γλυκέως ψάλλει
πετώσα εἰς ἀειθαλοὺς φυτοῦ τὴν κορυφήν.

Τὰ ἄνθη ποῦ ἐτάφησαν στὰ πάγῃ τοῦ χειμῶνος
νῦν ἄρωμα σκορπίζουσιν εὐώδες ἐξ ἄδρῶν
Πετάλων· ὃ δὲ εὐθαλὴς καὶ ἀκανθώδης κλώνος
τοῦ ῥόδου, περιπλέκεται εἰς κλώνα ἀνθηρόν.

Ἄνθη ποικίλα καὶ εὐάνθη καὶ αὖρα ποῦ συρίζει
κοσμοῦν τὴν ἀνοιξίν καθὼς τὸ δένδρον οἱ βλαστοί,
Ὁ Ζέφυρος ἐδῶ φυσᾷ κύμα ἐκεῖ φλοισβίζει
καὶ εἰς ἀντίποδας βουνοῦ ῥυάκιον κροτεῖ.

Παντοῦ ὀρῶνται διανθεῖς πλήρεις φυτῶν λειμῶνες
τὴν μάγον τῆς ἀνοίξεως κοσμοῦντες ἔορτήν,
Ἐν οἷς οἱ ποικιλόφθογγοι κ' αἱ λάλοι ἀηδόνες
τὰς λύρας των τονίζουσαι ὕμνοῦν τὸν Ποιητήν.

Ὁ γεωργὸς στὸ ἄροτρον τοὺς βόας τοῦ ζευγνύων
καὶ ἄσμα ψάλλων τῶν ἀγρῶν τὴν γῆν ἄροτριᾷ,
Καὶ πᾶς θνητὸς τὰς λυγηράς ἀκούων τῶν στρουθίων
μολπὰς, εὐκόλως ἐννοεῖ ἡ γῆ πῶς μειδιᾷ.

Ἄσμα ἄς ψάλλωμεν κ' ἡμεῖς ἀγαπητοὶ μου φίλοι
μιμούμενοι τὸν ἐν ἀγροῖς μοχθοῦντα γεωργόν,
Καὶ μὲ τ' ἀγνά μας πάντοτε καὶ μειδιώντα χεῖλη
θερμῶς ἄς εὐλογήσωμεν τὸν θεῖον Πλαστοργόν.

Μηνὶ Ἀπριλίῳ ΣΠΥΡ. Μ. ΠΡΕΒΑΙΝΑΣ.

ΟΠΩΣ ΘΕΛΕΙΣ ΣΥ.

1. Φιλτατέ μου Σῶτερ, ὅπως θέλεις Σύ.
Σὸν ἔστω τὸ πᾶν μου, καὶ ἐγὼ αὐτός.
Χαίρων θὰ λαμβάνω ὅ,τι στέλλεις Σύ,
ὁπαδός σου θέλω νὰ εἶμαι πιστός.

2. Ἐκλογή μου εἶναι ἡ πιστότης Σου,
θέλησιν δὲν ἔχω ἄλλην ἢ τὴν Σήν.
Τὴν χεῖρά μου βάλλω στὴν παλάμην Σου,
τὸν δύστροπον μάθε τὴν ὑπακοήν.

3. Ἵνα Σοι ἀρέσω μένω ἀγρυπνῶν
ἀψηφῶν τοῦ κόσμου εὐνοίαν, ὀργήν·
Ἐχω δὲ εἰς πάντα μόνον ὁδηγόν
τὸν γραπτόν Σου λόγον—τὴν θεῖαν Γραφήν.

4. Ἐπὶ γῆς θὰ εὕρω ἴσως τὸν σταυρόν,
ἀλλ' ἐνώπιόν Σου δόξαν ἀληθῆ.
Τώρα μ' ἐνθαρρύνεις στέκων στὸ πλευρόν,
τότε θὰ μὲ κάμης ὁλως εὐτυχῆ.

5. Ὅ,τι καὶ ἂν κάμης, Σῶτερ, εἰς ἐμέ,
δὲν θὰ παύσω ψάλλων τὴν ἀγάπην Σου.
Τὸ μεῖδιμά Σου μόνον στείλῃ με,
καὶ μεταχειρίσου με ὡς δούλόν Σου.

Δ. Δ.